

[Dohrmann]

spænde af, hvis det ikke er ordentlig gennemtænkt.

Det, der ligger bag det, jeg her spørger om, er naturligvis, at de enkelte landmænd lige pludselig skal føle sig tilsidesat på grund af, at Folketinget nu eventuelt vedtager den lovgivning, der her ligger på bordet.

Jeg mener, at alle de kontrolforanstaltninger er noget pjat, og at det vil koste en masse penge. Og hvem skal betale det? Man ender måske i den situation, at man skal til at opkræve gebyrer hos de enkelte landmænd. Hvis kommunerne skal afholde de udgifter, vil det i hvert fald være således i landkommuner, hvor hovedparten af skatterne bliver betalt af landmænd, at dér kommer de under alle omstændigheder til at betale.

Jeg ville egentlig føle mig vældig beroliget, hvis ministeren her i aften kunne meddele, at den bekendtgørelse vil foreligge, inden Folketinget stemmer ved tredje behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Hr. Dohrmann talte om at være meget beroliget. Jeg ville være endnu mere beroliget, hvis hr. Dohrmann var klar over, hvordan forholdet mellem det kommunale tilsyn og landbruget egentlig er. Jeg ved ikke, om hr. Dohrmann er klar over, at i mange kommuner har kommunalbestyrelsen opsøgt hvert eneste landbrug og drøftet de problemer, der kunne være i forbindelse med miljøforholdene.

Det er altså ikke en ukendt vej for kommunerne at gå. Det er ikke en ukendt ting for landmændene at tage imod. Og det er slet ikke en ukendt ting for kommunerne at være klar over, hvilke foranstaltninger de er sat til at forvalte. Så den bekymring tror jeg ikke hr. Dohrmann skal have.

Jeg kan desværre ikke give hr. Dohrmann løfte om, at alle disse ting er afklaret, før dette lovforslag er vedtaget, da det er mit håb, at dette lovforslag bliver vedtaget, inden vi tager på sommerferie, og de andre forhold skal grundigt gennemdrøftes med organisationerne, før vi lægger den endelige plan.

I forbindelse med spørgsmålet, om det er miljøministeren, der udsteder bestemmelser efter forhandlinger med Landbrugsministeriet, eller det er Landbrugsministeriet, der udsteder bestemmelser efter kontakt med Miljø-

ministeriet, spørger man: hvorfor har vi ikke skrevet det? I de almindelige bemærkninger til lovforslaget omtales de obligatoriske gødnings- og sædskifteplaner:

»Regler herom vil blive udarbejdet af landbrugsministeren efter aftale med miljøministeren.«

Så der er altså ingen, der skal have bekymringer for, at den side af sagen, forholdet imellem de to ministerier og ministre, ikke er i orden.

Fru Dorte Bennedsen sagde, at bemærkningen i lovforslaget om, at de samlede tilskud ikke ville overstige det afsatte beløb, indebærer, at der ikke er tale om en skærpelse af handlingsplanen. Jeg tror, det var det, der var fru Dorte Bennedsens tankegang. Sådan kan det ikke og skal det ikke opfattes. Det er ikke tilfældet. Det skal nemlig ses i sammenhæng med den støtte, der gives som straksafskrivninger, forbedringsstøtte og miljøstøtte. Det, jeg vil kalde ikke bare særprægede, men også skærpede krav om de 9 måneders kapacitet påhviler jo især de større brug. De vil ikke få støtte efter miljøstøtteloven, men som straksafskrivninger eller efter forbedringsloven.

Det er baggrunden for, at vi kan sige, at vi ikke forventer nogen stigning i det beløb, der vedrørte miljøstøtteloven. Det er klart, at de andre udgifter er betydelige. Mit skøn er meget forsigtigt, fordi vi mangler færdige beregninger, men det ligger et sted omkring 1½ mia. kr.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil godt takke miljøministeren for svaret og sige, at det var om end ikke fuldt tilfredsstillende så dog nogenlunde.

Men så må jeg konstatere, at det, landbrugsministeren taler om som billige lån til anlæg vedrørende opbevaring af husdyrgødning, ikke er med, at det, landbrugsministeren taler om som engangstilskud vedrørende gødningsplanlægning på ca. 50 mill. kr., ikke er med, og at det, landbrugsministeren taler om som reduktion i veterinæromkostninger, ikke er med.

Så går jeg ud fra, at det er noget, der står for landbrugsministerens regning, at der, om jeg så må sige, er røget en finke af regeringens pande – ikke fordi jeg vil betegne land-